

Crearea lumii și căderea în păcat

Textul de memorat: „Și după ce l-a dus afară [pe Avraam], i-a zis: «Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.» Și i-a zis: «Așa va fi sămânța ta.» Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.” (Geneza 15:5,6)

Duminică, 30 septembrie – Dragostea ca fundament al unității

1. Geneza 1-2;

Capitolul 1

1. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.
2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.
3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.
4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.
5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.
6. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."
7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.
8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.
9. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul!" Și așa a fost.
10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
11. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.
12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.
14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;
15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.
16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.
17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.
20. Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."
21. Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22. Dumnezeu le-a binecuvântat și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ."
23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.
24. Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământești, după soiul lor." Și așa a fost.

25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.
28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."
29. Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.
30. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.
31. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.
4. Iată istoria cerurilor și a pământului, când au fost făcute.
5. În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ și ceruri, nu era încă pe pământ niciun copăcel de câmp și nicio iarbă de pe câmp nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ și nu era niciun om ca să lucreze pământul.
6. Ci un abur se ridica de pe pământ și uda toată fața pământului.
7. Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.
8. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.
9. Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, și pomul cunoștinței binelui și răului.
10. Un râu ieșea din Eden și uda grădina; și de acolo se împărțea și se făcea patru brațe.
11. Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găsește aur.
12. Aurul din țara aceasta este bun; acolo se găsește și bedelion și piatră de onix.
13. Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată țara Cuș.
14. Numele celui de al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.
15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.
16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;
17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."
18. Domnul Dumnezeu a zis: "Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el."
19. Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului și toate păsările cerului; și le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; și orice nume pe care-l dădea omul fiecărei viețuitoare, acela-i era numele.
20. Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului; dar pentru om nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.
21. Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.
22. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.
23. Și omul a zis: "Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi "femeie", pentru că a fost luată din om."

24. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevasta sa și se vor face un singur trup.

25. Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine

Geneza 1:26,27; 26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ."

27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.

2. **1 Ioan 4:7;8,16;** 7. Preaiubiților, să ne iubim unii pe alții; căci dragostea este de la Dumnezeu. Și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

8. Cine nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu; pentru că Dumnezeu este dragoste.

16. Și noi am cunoscut și am crezut dragostea pe care o are Dumnezeu față de noi. Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el.

Luni, 1 octombrie – Consecințele căderii

3. **Geneza 3:16-19;** 16. Femeii i-a zis: "Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine."

17. Omului i-a zis: "Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem: "Să nu mănânci deloc din el", blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale;

18. spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp.

19. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce."

Geneza 4:1-15; 1. Adam s-a împreunat cu nevasta sa Eva; ea a rămas însărcinată și a născut pe Cain. Și a zis: "Am căpătat un om cu ajutorul Domnului!"

2. A mai născut și pe fratele său Abel. Abel era cioban, iar Cain era plugar.

3. După o bucată de vreme, Cain a adus Domnului o jertfă de mâncare din roadele pământului.

4. Abel a adus și el o jertfă de mâncare din oile întâi născute ale turmei lui și din grăsimea lor. Domnul a privit cu plăcere spre Abel și spre jertfa lui;

5. dar spre Cain și spre jertfa lui n-a privit cu plăcere. Cain s-a mâniat foarte tare și i s-a posomorât fața.

6. Și Domnul a zis lui Cain: "Pentru ce te-ai mâniat și pentru ce ți s-a posomorât fața?"

7. Nu-i așa? Dacă faci bine, vei fi bine primit; dar dacă faci rău, păcatul pânzește la ușă; dorința lui se ține după tine, dar tu să-l stăpânești."

8. Însă Cain a zis fratelui său Abel: "Haidem să ieșim la câmp." Dar pe când erau la câmp, Cain s-a ridicat împotriva fratelui său Abel și l-a omorât.

9. Domnul a zis lui Cain: "Unde este fratele tău Abel?" El a răspuns: "Nu știu. Sunt eu păzitorul fratelui meu?"

10. Și Dumnezeu a zis: "Ce ai făcut? Glasul sângelui fratelui tău strigă din pământ la Mine.

11. Acum blestemat ești tu, izgonit din ogorul acesta, care și-a deschis gura ca să primească din mâna ta sângele fratelui tău!

12. Când vei lucra pământul, să nu-ți mai dea bogăția lui. Pribeag și fugar să fii pe pământ."

13. Cain a zis Domnului: "Pedeapsa mea e prea mare ca s-o pot suferi.

14. Iată că Tu mă izgonești azi de pe fața pământului; eu va trebui să mă ascund de fața Ta și să fiu pribeag și fugar pe pământ; și oricine mă va găsi, mă va omorî."

15. Domnul i-a zis: "Nicidecum; ci dacă va omorî cineva pe Cain, Cain să fie răzbunat de șapte ori." Și Domnul a hotărât un semn pentru Cain, ca oricine îl va găsi să nu-l omoare.

Marti, 2 octombrie – Dezbinarea și separarea

- 4. Geneza 11:1-9;** 1. Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte.
2. Pornind ei înspre răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear; și au descălecat acolo.
3. Și au zis unul către altul: "Haidem! să facem cărămizi și să le ardem bine în foc." Și cărămida le-a ținut loc de piatră, iar smoala le-a ținut loc de var.
4. Și au mai zis: "Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!"
5. Domnul S-a coborât să vadă cetatea și turnul pe care-l zideau fiii oamenilor.
6. Și Domnul a zis: "Iată, ei sunt un singur popor și toți au aceeași limbă; și iată de ce s-au apucat; acum nimic nu i-ar împiedica să facă tot ce și-au pus în gând.
7. Haidem! să Ne coborâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora!"
8. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea.
9. De aceea cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ, și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.

Miercuri, 3 octombrie – Avraam, părintele poporului lui Dumnezeu

- 5. Evrei 11:8-19;** 8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.
9. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.
10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.
11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.
12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.
17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

Romani 4:1-3; 1. Ce vom zice, dar, că a căpătat, prin puterea lui, strămoșul nostru Avraam?

2. Dacă Avraam a fost socotit neprihănit prin fapte, are cu ce să se laude, dar nu înaintea lui Dumnezeu.

3. Căci ce zice Scriptura? "Avraam a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire."

Galateni 3:29; Și, dacă sunteți ai lui Hristos, sunteți „sămânța” lui Avraam, moștenitori prin făgăduință.

Joi, 4 octombrie – Poporul ales al lui Dumnezeu

- 6. Deuteronomul 7:6-11;** 6. Căci tu ești un popor sfânt pentru Domnul Dumnezeul tău; Domnul Dumnezeul tău te-a ales, ca să fii un popor al Lui dintre toate popoarele de pe fața pământului.
7. Nu doar pentru că întreceți la număr pe toate celelalte popoare S-a alipit Domnul de voi și v-a ales, căci voi sunteți cel mai mic dintre toate popoarele.

8. Ci, pentru că Domnul vă iubește, pentru că a vrut să țină jurământul pe care l-a făcut părinților voștri, pentru aceea v-a scos Domnul cu mâna Lui puternică și v-a izbăvit din casa robiei, din mâna lui faraon, împăratul Egiptului.
9. Să știi, dar, că Domnul Dumnezeu tău este singurul Dumnezeu. El este un Dumnezeu credincios și Își ține legământul și îndurarea până la al miilea neam de oameni față de cei ce-L iubesc și păzesc poruncile Lui.
10. Dar răsplătește îndată pe cei ce-L urăsc și-i pierde; nu dă nicio păsuire celui ce-L urăște, ci-i răsplătește îndată.
11. De aceea păzește poruncile, legile și rânduielile pe care ți le dau azi și împlinește-le.